

26.11.2020 Nr. 03-02/476

Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova

Prin prezenta, cu referire la proiectul Hotărîrii Guvernului privind aprobarea proiectului de lege pentru modificarea unor acte normative (politica fiscală și vamală pentru anul 2021), vă comunicăm următoarele.

1. La art. VI din proiectul legii cu privire la modificarea și completarea unor acte normative referitor la Codul fiscal nr. 1163/1997

1.1. La pct. 2 referitor la articolul 24 din Codul fiscal, propunem completarea articolului cu un punct nou 25, cu următorul conținut: „25) Se permite deducerea plăților în favoarea lucrătorului pentru recuperarea cheltuielilor suportate de acesta în desfășurarea muncii la distanță, în modul stabilit de Guvern.”.

Scopul propunerii date este de a scuti de plata impozitului pe venit, contribuțiilor de asigurări sociale de stat și primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, a plăților efectuate de angajator în favoarea salariatului pentru acoperirea cheltuielilor suportate de ultimul în desfășurarea muncii la distanță (energie electrică, internet, rechizite de birou, uzura echipamentelor angajaților, altor cheltuieli suportate în scopul desfășurării muncii la distanță), precum și a permite deducerea acestora.

1.2. La pct. 5 referitor la modificarea art. 33 din Codul fiscal, propunem majorarea scutirii personale și scutirii personale majorate cu 10%, reieșind din rata inflației pentru anii 2019-2020, și stabilirea acestora în mărime de 26400 de lei și 33000 de lei respectiv, avându-se în vedere că pentru anul curent scutirile nu au fost majorate.

1.3. La pct. 6 referitor la modificarea art. 34 din Codul fiscal, nu susținem propunerea de excludere a scutirii acordate pentru soț/soție, pornind de la faptul că de această scutire se folosesc mai cu seamă în situații când soțul/soția, din diferite motive, nu se pot angaja în câmpul muncii (dizabilitate, aflarea în concediu pentru îngrijirea copilului ș. a.), prin urmare argumentul precum că excluderea acesteia va stimula angajarea în câmpul muncii este neconcludentă.

1.4. La pct. 7 referitor la art. 35 din Codul fiscal, propunem stabilirea scutirii pentru persoanele întreținute în sumă de 19 000 de lei anual pentru fiecare persoană întreținută, dat fiind faptul că în categoria respectivă, în marea majoritate, se află copiii, pentru întreținerea cărora sînt necesare mult mai multe surse financiare decît pentru un matur. Conform datelor Biroului Național de Statistică,

în anul 2019, minimul de existență pentru copii a constituit în medie 1927,0 lei lunar.

1.5. La pct. 8 referitor la art. 36 din Codul fiscal, propunem completarea articolului 36 „Alte deduceri” cu două alineate noi, cu următorul conținut:

„(6¹) Se permite deducerea, în cuantumurile și condițiile stabilite de legislație, a sumelor pentru medicamente, investigații medicale, intervenții chirurgicale, neacoperite de fondul de asigurări obligatorii de asistență medicală, inclusiv a cheltuielilor suportate de persoana fizică pentru realizarea tratamentului în cazul îmbolnăvirii cu Covid-19, în condiții de ambulatoriu”;

„(6²) Se permite deducerea sumelor, în cuantum de până la 1% din salariu și alte plăți aferente acestuia, achitate de contribuabili în decursul perioadei fiscale sub formă de cotizații de membru de sindicat

(6³) Se permite deducerea cheltuielilor pentru studiile în sistemul de învățământ, în scopul încheierii nivelului necesar de studii, prevăzut pentru funcția ocupată.”

Prima propunere are ca scop acordarea persoanelor fizice posibilitatea de a deduce cheltuielile pentru medicamente, investigații medicale, intervenții chirurgicale, neacoperite de fondul de asigurări obligatorii de asistență medicală, inclusiv cu privire la testarea pentru identificarea noului tip de coronavirus, contra cost, cât și pentru realizarea tratamentului în cazul îmbolnăvirii cu Covid-19 în condiții de ambulatoriu. Totodată, persoanele depistate pozitiv cu virusul Covid-19 și aflate în tratament la domiciliu, sînt nevoite să-și procure din banii proprii medicamentele prescrise de medic pentru tratament, dat fiind faptul că tratamentul în condiții de domiciliu nu este acoperit de Programul unic.

Propunerea de la alin. (6²) vine să asigure egalitatea de drepturi în cadrul parteneriatului social. Astfel, organizațiilor patronale, conform art. 24, alin. (15) din Codul fiscal li se permite deducerea cheltuielilor achitate de contribuabili în decursul perioadei fiscale sub formă de taxe de aderare și cotizații de membru destinate activității patronatelor, fundațiilor și altor asociații de reprezentare a activității de întreprinzător. Mai mult decît atît, în cazurile cînd din contul cotizațiilor sindicale colectate se acordă ajutoare materiale (care depășesc un salariu mediu prognozat), de asemenea se calculează impozitul pe venit, aplicînd, astfel o dublă impozitare.

1.6. La pct. 17 referitor la art. 90¹ din Codul fiscal, propunem expunerea **alin. (3⁷)** în următoarea redacție: „(3⁷) Băncile, asociațiile de economii și împrumut precum și emitenții de valori mobiliare corporative rețin un impozit în mărime de 3% din dobînzile achitate în folosul persoanelor fizice rezidente, care depășesc 26400 de lei anual.”

Această măsură are menirea de a exclude impozitarea dobînzilor de la depunerile bănești relativ modeste ale populației (în mărime ce nu depășește scutirea personală), mai ales a persoanelor vîrstnice care au efectuat depuneri bănești pe tot parcursul vieții pentru a-și asigura un venit suplimentar după ieșirea la pensie.

1.7. La pct. 20 referitor la art. 96 din Codul fiscal,

Nu susținem propunerea autorului proiectului de la litera b), liniuța a cincea, de majorare a TVA de la „8% la 12% la producția din zootehnie în formă naturală, masă vie, fitotehnie și horticultură în formă naturală, produsă, importată și/sau livrată pe teritoriul Republicii Moldova. Or, propunerea dată va avea un efect devastator pentru consumatorii țării, care vor fi acei care vor achita din mijloacele proprii costul acestei măsuri. Este inadmisibil implementarea unor măsuri care ște sînt în detrimentul populației țării a cărei putere de cumpărare a fost afectată de criză provocată de pandemia Covid-19. Or, conform, datelor Biroului Național de Statistică, pentru trimestrul II al anului 2020, 24,4% din totalul populației ocupate au declarat că le-a fost afectată situația la locul de muncă din cauza COVID-19, iar numărul persoanelor care au avut un loc de muncă, dar care nu au lucrat deloc în trimestrul II 2020, a crescut de 8 ori, comparativ cu perioada similară din anul 2019. Totodată, în perioada dată s-a constatat cea mai mică creștere a salariului real din ultimii ani – de doar 2,9%, iar în multe ramuri de activitate salariul mediu a scăzut.

Suplimentar, în vederea protejării și susținerii producătorilor autohtoni, afectați atît de efectele pandemiei Covid-19, precum și de calamitățile naturale, propunem micșorarea taxei pe valoarea adăugată la produse alimentare; articolelor din tricotaj; zahărul din sfecla de zahăr; produse cosmetice și produselor de mașini agricole.

1.8. La pct. 21 referitor la articolul 101 din Codul fiscal

În condițiile socio-economice actuale, considerăm inoportună și prematură reducerea plafonului de 200 la 100 de euro pentru care nu se achită taxe de import și accize pentru mărfurile care nu au caracter comercial, în cadrul tranzacțiilor comerciale (B2C – de la business la consumator), prin intermediul trimiterilor poștale internaționale. Astfel, povara achitării taxelor și accizelor de către persoanele care achiziționează mărfuri prin intermediul platformelor internaționale va fi prea mare în condițiile socio-economice actuale, or populația pledează pentru aceste achiziții din motivul prețurilor mai joase, comparativ cu cele de pe piața internă.

1.9 La pct. 29 referitor la articolul 124 din Codul fiscal

Nu susținem propunerea. *A se vedea argumentele de la pct. 1.8.*

1.10. La pct. 31 și 32 referitor la anexa nr. 2 la Titlul IV din Codul fiscal

Nu susținem excluderea prohibițiilor referitoare la introducerea autoturismelor de o anumită vîrstă, dat fiind faptul că această propunere ar conduce la importul autoturismelor vechi și în stare deplorabilă, avînd un impact nefast prin poluarea excesivă a mediului înconjurător și siguranței în trafic. Concomitent, propunem ca măsură de protecție a mediului înconjurător acordarea subvențiilor pentru importul mașinilor cu motor electric și reducerea accizului la importul autoturismelor hibride și a celor cu capacitatea cilindrică mică.

1.11. La pct. 45 referitor la art. 282 din Codul fiscal, nu susținem abrogarea alin. (2) care prevede dreptul la o reducere cu 15% a sumei impozitului pe bunurile imobiliare pentru contribuabilii care achită suma integrală a

impozitului pentru anul fiscal în curs, pînă la 30 iunie a anului respectiv. Considerăm că la momentul actual, această măsură motivează contribuabilii la achitarea în termen a impozitului și astfel stimulează încasarea mai rapidă a impozitului pe bunurile imobiliare contribuind la suplimentarea bugetelor locale pentru asigurarea acoperirii la timp a cheltuielilor aferente bugetelor locale. Totodată, în situația socio-economică precară în care se află populația țării, excluderea reducerii la achitarea impozitului pe bunurile imobiliare este inoportună.

Concomitent, propunem menținerea termenelor prevăzute la alin. (1) și (4) al art. 282.

1.12. La pct. 47 referitor la art. 286 din Codul fiscal, propunem menținerea redacției actuale. *A se vedea argumentele de la pct. 1.11.*

1.13. Suplimentar, la art. 19 lit. a) din Codul fiscal, propunem completarea în final cu textul „precum și plățile în favoarea lucrătorului pentru recuperarea cheltuielilor suportate de acesta în desfășurarea muncii la distanță, în modul stabilit de Guvern.”, în continuare după text.

A se vedea argumentele aduse la articolul 24 din Codul fiscal.

1.14. Suplimentar, la art.20 din Codul fiscal, propunem completarea cu literele g), z¹⁸), cu următorul conținut:

”g) indemnizația de eliberare achitată în conformitate cu prevederile art.186 din Codul muncii”

„z¹⁸) ajutorul material, în expresie bănească sau naturală, acordat pe parcursul anului de către angajator angajatului sau fostului angajat la locul de muncă de bază în alte cazuri decît în cele specificate la lit. r) al art. 20 din Codul fiscal, a cărui mărime nu depășește un salariu mediu lunar pe economie prognozat și aprobat anual de Guvern”

Or, indemnizațiile de concediere nu constituie venituri salariale, acestea sînt garanții oferite salariatului și sînt doar o despăgubire pentru un prejudiciu, pentru o pagubă suferită ca urmare a pierderii sursei de existență/întreținere în cazul încetării contractului de muncă.

2. La art. VII referitor la Legea nr.1380/1997 cu privire la tariful vamal

Nu susținem modificarea propusă la litera h¹) a art. 28 din Legea nr. 1380/1997. *A se vedea argumentele la pct. 21 al Art. VI din proiect (articolul 101 din Codul fiscal).*

3. La art. IX referitor la abrogarea art. 4 alineatul (18) din Legea nr. 1417/1997 pentru punerea în aplicare a titlului III al Codului fiscal

Propunem păstrarea scutirii de TVA a materiei prime, materialelor, articolelor de completare și accesoriilor necesare procesului propriu de producție, importate de către organizațiile și întreprinderile societăților nevăzătorilor, societăților surzilor și societăților invalizilor. Considerăm măsura dată eficientă în vederea promovării și stimulării achiziționării de către populație a produselor fabricate

datorită unui preț mai avantajos urmare a scutirilor acordate acestor agenți economici.

4. La Art. XII referitor la Legea nr. 489/1999 privind sistemul public de asigurări sociale

Propunem acordarea dreptului de a beneficia de toate prestațiile de asigurări sociale, nu doar de pensie și ajutor de deces, pentru plătitorii de contribuție individuală de asigurări sociale de stat obligatorii în sumă fixă anuală (taxa fixă anuală) asigurând respectarea principiului egalității al sistemului de asigurări sociale de stat, care asigură tuturor participanților la sistemul public - contribuabili și beneficiari - un tratament nediscriminatoriu în ceea ce privește drepturile și obligațiile prevăzute de lege. În această ordine de idei, este necesar de a completa legislația în domeniul asigurărilor sociale de stat, astfel încât aceștia să poată beneficia de toate prestațiile corelativ contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii în sumă fixă anuală achitate, precum proiectul propune pentru liberi profesioniștii care practică activitate în sectorul justiției.

Suplimentar, propunem completarea anexei nr. 3 „Tipuri de drepturi și de venituri din care nu se calculează contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii” cu un punct nou în următoarea redacție:

„41) plățile în favoarea lucrătorului pentru recuperarea cheltuielilor suportate de acesta în desfășurarea muncii la distanță, în modul stabilit de Guvern.”

A se vedea argumentarea la art. 19 lit. a) din Codul fiscal.

5. La Art. XIII din proiect, referitor la articolul 14 din Legea nr. 756/1999 asigurării pentru accidente de muncă și boli profesionale

Propunem completarea cu două alineate noi, cu următorul cuprins:

„(2²) Cuantumul indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă plătite din mijloacele proprii ale plătitorilor care achită contribuția individuală de asigurări sociale de stat obligatorii în sumă fixă anuală (taxa fixă anuală) se stabilește în proporție de 100% din salariul mediu lunar prognozat pe economie pentru anul respectiv, determinat în modul stabilit de Guvern.”

„(3²). Indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă se plătește pentru 20 de zile calendaristice, calculate de la data pierderii temporare a capacității de muncă, de către plătitorii de contribuție individuală de asigurări sociale de stat obligatorii în sumă fixă anuală (taxa fixă anuală) la care s-a produs accidentul de muncă sau s-a constatat îmbolnăvirea profesională, din mijloacele proprii, iar din a 21-a zi calendaristică – de către Casa Națională de Asigurări Sociale, din mijloacele bugetului asigurărilor sociale de stat.”

Propunem acordarea dreptului de a beneficia de toate prestațiile de asigurări sociale pentru plătitorii care achită contribuția individuală de asigurări sociale de stat obligatorii în sumă fixă anuală (taxa fixă anuală) asigurând respectarea principiului egalității al sistemului de asigurări sociale de stat, care asigură tuturor

participanților la sistemul public - contribuabili și beneficiari - un tratament nediscriminatoriu în ceea ce privește drepturile și obligațiile prevăzute de lege.

6. La art. XV din proiect referitor la Legea nr.1056/2000 cu privire la punerea în aplicare a Titlului VI din Codul fiscal

6.1. La pct. 1 referitor la alin. (7) și alin. (9) litera b) al art.4, alin (7) din Legea nr.1056/2000, nu susținem propunerea de modificare a termenelor. A se vedea *argumentele la pct.45 al art. VI din proiect (art. 282 din Codul fiscal)*.

7. La art. XVI referitor la Articolul 4 din Legea Fondului de susținere a populației nr.827/2000

Nu susținem propunerea de a micșora, începând cu 1 ianuarie 2022, de la 2,5% la 1,5%, taxa pentru prestarea serviciilor de telefonie mobilă, calculată din venitul obținut din vânzările aferente acestor servicii, care constituie o sursă de venit importantă a Fondului de susținere a populației.

Menționăm că sursele Fondului sînt utilizate exclusiv pentru finanțarea programelor cu destinație specială în domeniul asistenței sociale, finanțarea serviciilor sociale incluse în pachetul minim de servicii sociale în condițiile stabilite de Guvern, precum și pentru finanțarea cantinelor de ajutor social. Astfel, reducerea veniturilor fondului va avea un impact nefast asupra populației din categoria social-vulnerabilă care beneficia de servicii și prestații finanțate de acesta.

8. La Art. XIX din proiect referitor la Legea nr.1569/2002 cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoane fizice

8.1 La pct.2 referitor la art.5 din Legea 1569/2002

Nu susținem propunerea de modificare a literei d¹). *A se vedea argumentele la pct. 21 al Art. VI din proiect (articolul 101 din Codul fiscal)*.

8.2 La pct. 3 referitor la art. 10 din Legea 1569/2002, nu susținem abrogarea alineatelor (8) și (10). *A se vedea argumentele la pct. 31 și 32 ale art. VI din proiect (anexa nr. 2 la Titlul IV din Codul fiscal)*.

9. Art. XXIII din proiect referitor la Legea nr. 289/2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale

9.1. La pct. 2 referitor la art. 6 din Legea nr. 289/2004, propunem completarea cu un alineat nou, cu următorul cuprins: „(8³) Plătitorii de contribuție individuală de asigurări sociale de stat obligatorii în sumă fixă anuală (taxa fixă anuală) au dreptul la indemnizație lunară pentru creșterea copilului conform uneia din opțiunile prevăzute la art. 18 alin. (1), dacă confirmă stagiul de cotizare specificat la alin. (1) sau (2) din prezentul articol.”

Suplimentar, propunem expunerea **alin.(3) al art. 13 din Legea 289/2002** în următoarea redacție: „(3) Cuantumul lunar al indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă plătită din mijloacele angajatorului se stabilește în proporție

de cel puțin 75% din salariul mediu al angajatului, determinat în modul stabilit de Guvern, indiferent de stagiul de cotizare.”

Această propunere are drept scop acordarea indemnizației de incapacitate temporară de muncă din mijloacele angajatorului pentru salariații, care conform prevederilor Legii nr. 289/2004 nu întrunesc condițiile privind stagiul de cotizare necesar. Conform redacției actuale, cuantumul lunar al indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă plătite din mijloacele angajatorului se stabilește în proporție de 75% din salariul mediu al angajatului, determinat în modul stabilit de Hotărârea Guvernului nr. 426/2004, nefiind expres stabilite unele condiții pentru a beneficia de prestația respectivă achitată din mijloacele agentului economic.

Cu toate acestea, în practică, la stabilirea și plata indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă plătite din mijloacele angajatorului, nefondat, se impun aceleași condiții (stagiul total de cotizare de cel puțin 3 ani sau cel puțin 9 luni în ultimele 24 de luni premergătoare datei producerii riscului asigurat) ca și pentru prestațiile achitate din mijloacele bugetului asigurărilor sociale de stat.

Mai mult decât atât, plata indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă, acordată de către angajator este plătită din fondul de salarizare a unității, dar nu din bugetul asigurărilor sociale și, respectiv, nu trebuie să existe restricții sau condiții la utilizarea resurselor financiare ale angajatorului.

În scopul excluderii inechității sociale evidente (acordarea tuturor salariaților plata de 75 la sută din salariul mediu, indiferent de stagiul de cotizare), se propune ca angajatorul să stabilească mărimea indemnizației respective pentru 5 zile, de cel puțin 75% din salariul mediu.

9.2. La pct. 3 referitor la art. 7 din Legea nr. 289/2004, propunem completarea cu două alineate noi, cu următorul cuprins:

„(3²) Venitul lunar asigurat pentru plătitorul de contribuție individuală de asigurări sociale de stat obligatorii în sumă fixă anuală (taxa fixă anuală) se determină prin împărțirea 1/12 taxa fixă a contribuției de asigurări sociale de stat stabilită pentru anul corespunzător la cota tarifului contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii pentru angajatorii sectorului privat pentru această perioadă. Venitul lunar asigurat determinat se include în calcul în lunile pentru care au fost plătite taxele fixe a contribuției de asigurări sociale de stat obligatorii stabilite, începând cu 1 ianuarie 2021.”

(6²) În cazul în care plătitorul de contribuție individuală de asigurări sociale de stat obligatorii în sumă fixă anuală (taxa fixă anuală) pe parcursul celor 12 luni calendaristice premergătoare lunii survenirii riscului asigurat nu a realizat venit asigurat din motiv de beneficiere de indemnizație de maternitate și/sau de indemnizație pentru creșterea copilului, cuantumul indemnizației de maternitate și al indemnizației lunare pentru creșterea copilului se stabilește din baza de calcul în al cărei temei s-au calculat aceste indemnizații pentru copilul precedent, inclusiv în cazul în care a beneficiat de anumite plăți unice pe parcursul perioadei luate în calcul.

A se vedea argumentele la Art. XII referitor la Legea nr. 489/1999 privind sistemul public de asigurări sociale.

9.3. La pct. 5 referitor la articolul 13 din Legea nr. 289/2004, propunem completarea cu un alineat nou (5), cu următorul cuprins:

„(5) Cuantumul lunar al indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă plătită din mijloacele plătitorului de contribuție individuală de asigurări sociale de stat obligatorii în sumă fixă anuală (taxa fixă anuală) se stabilește în proporție de 75% din salariul mediu lunar prognozat pe economie pentru anul respectiv, determinat în modul stabilit de Guvern.”

A se vedea argumentele la Art. XII referitor la Legea nr. 489/1999 privind sistemul public de asigurări sociale.

9.4. La pct. 6 referitor la articolul 18 din Legea nr. 289/2004, propunem completarea cu un alineat nou, cu următorul cuprins:

„(1³) Plătitorii de contribuție individuală de asigurări sociale de stat obligatorii în sumă fixă anuală (taxa fixă anuală) au dreptul la indemnizație lunară pentru creșterea copilului conform opțiunilor prevăzute la alin. (1) din prezentul articol, din ziua următoare datei expirării concediului de maternitate, fără condiția aflării în concediu pentru îngrijirea copilului pînă la împlinirea vârstei de 3 ani.”

A se vedea argumentele la Art. XII referitor la Legea nr. 489/1999 privind sistemul public de asigurări sociale.

10. La art. XXXVI referitor la Legea nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar

10.1 La pct. 2 referitor la articolul 17 din Legea nr. 270/2018

Constatăm că amendamentul propus la art.17 alineatul (2), litera c) – privind stabilirea sporurilor cu caracter specific în mărime de 60% vizează exclusiv personalul medical din autoritățile/instituțiile/structurile medicale și din instituțiile de asistență socială.

Or, această modificare va accentua într-o măsură mai mare inechitatea creată prin majorarea salarială implementată doar pentru personalul medical de la 01 septembrie curent, personalul nemedical (din instituțiile bugetare) fiind privat, în mod repetat, de dreptul de a beneficia de salarii majorate.

Menționăm că pe subiectul dat, sindicatele și-a exprimat îngrijorarea și argumentele prin demersul nr.03-01/227 din 13.10.2020, care a fost expediat inclusiv în adresa Ministerului Finanțelor.

În contextul celor expuse, menționăm că susținem amendamentul respectiv cu condiția stabilirii sporului cu caracter specific pentru toți angajații din instituțiile medicale, în baza obiectivului principal de asigurare a unității și solidarității angajaților din ramura ocrotirii sănătății.

Suplimentar, propunem la alin. (3) al art.17 completarea după cuvintele „veniturilor fiscale și vamale” cu sintagma „, de administrare a sistemului public de asigurări sociale”,

10.2. La pct. 6 referitor la art. 21¹ din Legea nr. 270/2018, propunem la alineatele (2) și (4) substituirea cifrei „50” cu cifra „100”.

10.3. Suplimentar, propunem la alineatul (1) al art. 21 din Legea nr.270/2018 excluderea textului „dar nu mai mult de 5% din fondul anual de salarizare la nivel de unitate bugetară”.

Considerăm oportun și corect excluderea normei de limitare a premiilor unice cu prilejul sărbătorilor profesionale și al zilelor de sărbătoare nelucrătoare, cu atât mai mult că acestea se plătesc din contul economiei mijloacelor alocate pentru retribuirea muncii pe anul respectiv.

10.4. Suplimentar, propunem la tabelul nr. 1 din anexa nr. 7 al Legii 270/2018, punctul 1.2. din compartimentul funcțiile didactice din învățământul general și profesional tehnic, modificarea claselor de salarizare, după cum urmează:

<i>1.2. Funcții de execuție</i>			
E4018	Profesor în învățământul general și în învățământul profesional tehnic	60	3,43
E4019	Învățător în învățământul general și în învățământul profesional tehnic	58	3,29
E4021	Metodist în învățământul general și în învățământul profesional tehnic	56	3,16
E4022	Educator	56	3,16
E4023	Maistru-instructor	54	3,03
E4024	Pedagog social	56	3,16
E4025	Acompaniator	56	3,16

10.5. Suplimentar, intervenim cu solicitarea de a veni cu norme concrete privind stabilirea sporului cu caracter specific pentru personalul medical și non medical din instituțiile medico-sanitare publice, care nu este salarizat conform anexei nr. 9 „Grupul ocupațional Asistență socială și de sănătate” la Legea nr.270/2018 (de ex. Centrul de Medicină Legală).

11. Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181 din 25.07.2014 și Legea achizițiilor publice nr.131 din 03.07.2015, propunem completarea cu prevederea privind acordarea, ca excepție, a plăților anticipate (avans) pentru contractele care au ca obiect servicii de organizare a tratamentului balneosanatorial al asigurărilor și a odihnei și întremării sănătății copiilor și adolescenților în sezonul estival întru asigurarea organizării conforme a

odihnei/tratamentului categoriilor de populație menționate. Cu regret, norma juridică actuală interzice încheierea de către autoritățile/instituțiile bugetare a contractelor cu efectuarea plăților anticipate (avans) pentru achiziționarea mărfurilor, serviciilor și lucrărilor de organizare a tratamentului balneosanatorial și odihna de vară a copiilor în sezonul estival, ceea ce pune în pericol activitatea acestor instituții din lipsa surselor financiare respective. Este imposibilă organizarea odihnei de vară a copiilor și adolescenților fără efectuarea plăților anticipate (avans) către entitățile care activează sezonier (în perioada de vară), precum și stațiunile balneoclimaterice, care nu efectuează alte genuri de activitate și nu dispun de capital de rezervă pentru a organiza tratamentul balneosanatorial și odihna de vară a copiilor și adolescenților din familiile defavorizate, familiile cu mulți copii.

Președinte

Oleg BUDZA